

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Плескача В'ячеслава Юрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини четвертої статті 149, другого речення частини другої статті 293 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
3 грудня 2020 року
№ 256-3(II)/2020

Справа № 3-213/2020(511/20)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича – доповідача,
Первомайського Олега Олексійовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Плескача В'ячеслава Юрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини четвертої статті 149, другого речення частини другої статті 293 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Плескач В.Ю. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 24,

частинам першій, другій статті 55, пунктам 1, 7, 8 частини другої статті 129 Конституції України положення частини четвертої статті 149, другого речення частини другої статті 293 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс).

Згідно з частиною четвертою статті 149 Кодексу ухвалу про стягнення штрафу може бути оскаржено в апеляційному порядку до суду вищої інстанції; оскарження такої ухвали не перешкоджає розгляду справи; постанова суду апеляційної інстанції за результатами перегляду ухвали про накладення штрафу є остаточною і оскарженню не підлягає; ухвала Верховного Суду про стягнення штрафу оскарженню не підлягає.

Відповідно до положення другого речення частини другої статті 293 Кодексу оскарження ухвал суду, які не передбачені статтею 294 Кодексу, окремо від рішення суду не допускається.

Як вважає автор клопотання, положення частини четвертої статті 149, другого речення частини другої статті 293 Кодексу установлюють заборону на апеляційне оскарження ухвали суду про відмову в задоволенні клопотань про застосування заходів процесуального примусу, що має „дискримінаційний характер“, „обмежує... право на ефективний судовий захист“, „створює передумови для нівелювання... гарантії розгляду судом справи в розумні строки“, „хоча і не позбавляє... права на суд у широкому сенсі, але створює підґрунтя для позбавлення саме ефективного права на суд“.

На думку Плєскача В.Ю., оспорювані положення Кодексу унеможливають апеляційне оскарження ухвали суду про відмову в задоволенні клопотань про застосування заходів процесуального примусу „як окремо від рішення суду, так і разом із рішенням суду“ на стадії виконання судового рішення, що „не переслідує ніяку легітимну мету“ та «створює дискримінаційне відношення до учасника, який „захищається“ від зловживання – за ознакою того, на якій процесуальній стадії перебуває справа».

Суб'єкт права на конституційну скаргу також зазначає, що положення абзацу другої частини четвертої статті 149 Кодексу «в частині позбавлення права на апеляційне оскарження ухвали КАС Верховного Суду в „особливих“

справах... не переслідує ніяку легітимну мету, створює дискримінаційне відношення до учасників справи за ознакою категорії адміністративної справи».

Обґрунтовуючи свої твердження, автор клопотання цитує норми Конституції України, Кодексу, посилається на рішення Конституційного Суду України, практику Європейського суду з прав людини, а також на судові рішення, зокрема у своїй справі, а саме: рішення Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 11 березня 2020 року, ухвали Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 2 квітня 2020 року, від 16 липня 2020 року, додаткову ухвалу Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 8 вересня 2020 року, ухвалу Великої Палати Верховного Суду від 23 вересня 2020 року, копії яких долучено до конституційної скарги.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Автор клопотання не навів належних аргументів на підтвердження того, що оспорювані положення Кодексу зумовили порушення його права на судовий захист, передбаченого статтею 55 Конституції України, та основних засад судочинства, визначених пунктами 1, 7, 8 частини другої її статті 129, а лише висловив припущення стосовно цього, що не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Крім того, положення частини четвертої статті 149 Кодексу регулюють питання оскарження в апеляційному порядку ухвали про стягнення штрафу та

не виключають можливості апеляційного оскарження будь-яких інших ухвал суду, однак Плескач В.Ю. викладає власне розуміння цих приписів, що не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Плескача В'ячеслава Юрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини четвертої статті 149, другого речення частини другої статті 293 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**